

DAT IS NOU GOLF

door

F. W. de Haan

(Adj.-secre. Ned. Golf Comité)

IN het hart van Amsterdam bevindt zich een etablissement, waar de baas Teun heet, de garçon Daan en het bier beter dan best is. Sinds jaar en dag is het een trefpunt van een bont gezelschap, hoofdzakelijk bestaande uit bezige zakenmensen, journalisten en oud-Indischgasten. Het is er knus en gezellig met een sfeer à la Scheltema, maar dan met nog minder pretenties. Hier vertellen wij elkaar wat Mac-Arthur's volgende stappen op Korea moeten zijn, wij lopen, fietsen en slaan harder dan Fanny Blankers, Arie van Vliet en Luc van Dam. En een snoek of karper onder de tien pond mag geen naam hebben.... nou ja, het is een vissie.

Het is mij zeer wel bekend, dat in onze krant (terecht) geen kroegpraat wordt geduld. Ook niet in deze kaderkolom. Op hoop van zegen dan! Toen mijn oude sobat Arnoldus, die het in de sport nooit verder gebracht heeft dan een derde plaats in een provinciaal knikkertournooi voor veteranen, mij vroeg waarom ik nu weer verloren had, wuifde ik dit nog luchtig weg. Maar zijn vraag wat „dat gollef” nu toch wel voor een kinderachtig spelletje was, maakte mij hels. Daarbij trof Nolletje het niet, want hij kon niet weten, dat mijn lijfdeurwaarder met vacantie was en ik die morgen bezoek had ontvangen van een nieuwe snoeshaan, die zich in mijn verleden week uit de lommerd gerepatrieerde Chesterfieldfauteuil, zeer onwennig voelde.

* * *

LUISTER nu eens goed, „water-en-meel-komiek, en val mij niet in de rede. Golf is eigenlijk wat stratenmaken, matenkloppen en grafdelven zouden zijn, als deze drie opdrachten moesten worden vervuld op een smoorhete Zondagmiddag door jichtige oude heertjes in afgezakte aardappelbroeken met kousen in kleuren, waarvoor een fatsoenlijk kameleon zich zou schamen. Hierbij behoren gereedschappen, die zij stuntelig proberen te gebruiken. Het is een soort van mentale en fysieke inspanning en marteling, uitgevonden door een sadistische psychopaath. Golf is het simpelste spelletje vóórdat je er mee begonnen bent en het gemeenste en zwaarste, als je het al een jaar of tien speelt. Het is een sport, die iemand gedurende twintig jaar kan beoefenen, alvorens het tot hem doordringt, dat het hem eigenlijk van het eerste begin af nooit heeft gelegen.

* * *

ZEVENTIEN van de achttien holes zijn totaal overbodig en alleen maar aangelegd om het nóg moeilijker en vermoeiender te maken en men voelt zich een dubbele idioot als men tot de ontdekking komt, na de hele middag de bal over de eindeloze baan te hebben gehakt, dat het clubhuis precies op de plaats ligt, waar men bij de eerste hole afgeslagen heeft. En dan de greens.... de meeste liggen tussen een ravijn en wat onafgewerkte uitgravingen, zoals men die nog wel op Pompeï ontmoet, met afmetingen van een klein hockeyveld, waarbij nog komt, dat elk grassprietje zowat een riks per jaar aan onderhoud kost.

De bedoeling van golf is om een wit geverfd balletje in het minst aantal slagen en het grootst aantal onparlementaire woorden in een tinnen kommetje te doen belanden met een stel krom geconstrueerde werktuigen, die er speciaal voor dienen om het de eigenaar lastig te maken en hem steeds meer uit zijn humeur te brengen. Elk gereedschap heeft een bepaalde bedoeling en na jaren krijgen de golfers een vaag idee waartoe zij dienen. Maar dat zijn de uitzonderingen!

Doodop en bezweet of doornat terug in het clubhuis gekomen, neemt de golfer een douche, zingt met een dozijn andere leugenaars van „Holland, ik heb je zo lief” of iets dergelijks en noemt het „the end of a perfect day”.... Och Daan, wees zo goed om aan mijnheer Nol te vragen of hij aan mij wil vragen wat ik van hem drinken wil.”

F. W. de Haan

(Nadruk verboden).